

вно въ уставъ-тъ на священо-то нейно законоположе-
ніе, което содержатъ священни-тъ правила на святи-
тъ Апостоли и вселенскѣ-тъ Собори вселенски и по-
мѣстни. Велько дѣло относительно до Церква-та, което мо-
же да докачи тыя правила, то същественно нарушава
свято-то жителство на Церква-та. Народоцлемѣниость-та
която има за цѣль да наруши правила-та на соборна-та
наша православна Церква, превръща отъ основа свято-
то жителство на православна-та Церква. Напримѣръ 8-то
правило на първый-атъ вселенски Соборъ заповѣдва: « *да
не бъдатъ два епископы въ единъ и тойже градъ,
или областъ* »; но по начало-то на родоцлемѣнищи-
тъ можатъ да бѣдѣтъ и двама и трима или и повече е-
дновѣрни епископы въ единъ и същый-тъ градъ, тоестъ
колкото народи живѣятъ въ него. А 12-то правило
на 4-ый вселенски Соборъ заповѣдва: « *да не бъдатъ
два митрополита въ одну епархію*; » но споредъ
родоцлемѣниости-тъ може да бѣдѣтъ и по-много, тоестъ
колкото народы едновѣрни живѣятъ въ една и съща-та
епархіа толкосъ и епископы да са опредѣляватъ. Това
същото правило завѣщава щото да са не раздѣля една
епархіа на двѣ митрополіи, (сиречъ помѣстно-то ѣ раз-
дѣленіе), което и то също нарушава правилно-то постро-
ніе; а наши-тъ цлемѣнисти (бѣлгари) отхождатъ да бѣр-
катъ по на далеко, като пріиматъ не просто само по-
мѣстно-то двоеніе на епархіа-та или градъ-тъ, но едно
раздѣленіе на много части по разлика на свои-тъ си пле-
мѣна, слѣдователно тѣ пріиматъ още и същественіе-то
на много митрополиты въ едни и същи предѣли, може
быти даже съ същи-тъ титули да управляютъ и церков-
но вѣдомство на особенни народности.